

Con estas palabras y posiblemente me quede corto quiero felicitar a los que estáis en primera línea luchando por los demás y daros las gracias por todo SOIS LA HOSTIA GRACIAS DE esto no lo olvidare jamas la gran labor que habéis echo y seguís haciendo gracias de nuevo #yomequedoencasa cuidaros nos ha veis echo falta y nos la seguís haciendo

Bon dia sanitaris,

27/03/20

Sóc l'Aina una alumne del col·legi Sant Andreu de Natzaret, localitzat a Badalona.

Segur que deveu estar esgotats de tant treballar. Aquest treball a de ser dur. Penso que ja haureu escoltat les cançons, cassolades, aplaudiments que van en el vostre honor. Però jo vull anar una mica més enllar.

Debeu trobar molt a faltar a les vostres famílies ja que esteu quasi tot el dia a l'hospital, residències, hospitals de camp... Jo no em veuria capaç de veure una persona morir i no poder saber que fer, com actuar, que dir...

Per això sou uns valents, herois, sants... però sobretot sou les persones que veieu el virus cara a cara, dia a dia, setmana a setmana.

Jo tinc un somni que espero que algun dia sigui realitat. Vull salvar vides com vosaltres, el meu somni es ser una neonatologa (treballen amb nens prematurs).

Per últim desitjo que vosaltres estigueu bé i tots els vostres familiars.

Moltes gràcies per ser els millors herois del món

Molts petons, abraçades i esperança des-de el col·legi Sant Andreu de Natzaret

Aina

Admirats membres del personal sanitari , des de la senyores de la neteja , celadors , infermes , metges i molts més que treballeu als hospitals.

Avui són dies difícils. Estic a casa sense amics amb la companyia del meu germà petit i dels meus pares que, per fi, avui ja poden treballar a casa.

Se que a diferència de vosaltres estem de luxe. Per això vull expressar-vos la meva admiració per l'enorme sacrifici que esteu fent en aquests moments per protegir-nos a tots nosaltres, se que esteu mancats de material adequat per fer la vostra tasca, que esteu desbordats davant la quantitat de malalts que ateneu diàriament , que deixeu a les vostres famílies a casa, que teniu la por de posar en perill les seves vides davant la possibilitat de ser vosaltres qui els encomanin , també teniu por de ser vosaltres els contagiats.

Tot i així, seguiu treballant, segon a segon, hora a hora, dia a dia fent més hores que mai, cobrant el mateix que sempre, perquè la vostra vocació és ajudar, i intentar curar a tot aquell que ho necessiti.

Per això, des de la comoditat de casa meva només puc donar les gràcies i el meu aplaudiment diari a les 20:00 hores.

Tant de bo poguéssiu ajudar d'una forma més útil i eficient. Però amb aquesta carta intento ajudar-vos a passar aquest tràngol que se que psicològicament és tant o més esgotador que físicament .

Gràcies per cuidar de la meva iaia que està en un sociosanitari confinada , gràcies per ajudar a tanta i tanta gent a la que no coneixeu però sou la seva esperança i per a qui teniu sempre una paraula d'ànim i un gest de carinyo i humanitat. .

Gràcies a vosaltres sortirem en davant, hauran baixes segur, però el vostre exemple i sacrifici estarà present sempre en la nostre memòria .

Carla